

27 IZVINJENJA MILENI HAJTL

Kada je avion Milene Hajtl preletao Novi Beograd ponirući ka Surčinu, setila se kako je Miloš stalno pričao da će za kuma na njihovoj svadbi zvati direktora lift – servisa. Nije imao pojma ni kako se zove ali im je nebrojeno puta spasao vezu. Miloš je živeo na petnaestom spratu i kada god bi se posvađali, ona bi izletela napolje poput pampura na šampanjcu. No, lift naravno nikada nije radio i morala je peške i dok bi sišla negde do četvrtog, odljutila bi se. Da nije bilo pokvarenih liftova, raskinuli bi sto puta. No, čuda se dešavaju. Nestaju planete. Voda gori. Pa i novobeogradski lift nekada radi.

Beograd je čitavih trinaest godina za nju bio zabranjeni grad. Grad pod embargom emocija. Jedinih sankcija koje ni predsednik Amerike ne može da ukine. Još uvek je pamtila noć kada su raskinuli. I sve one dane posle, jer najteža stvar kod prekida veze nije srce rascopano kao lubenica u cirkusu, već kako to saopštiti prijateljima i rodbini. Mama i tata će opet pasti u jungovski karasevdah misleći da su oni negde pogrešili. Prijatelji će te brižno slušati sve vreme pokušavajući da dijagnostikuju slične simptome u svojim vezama. Dok će najviše biti onih koji će u tome osećati neku primitivnu radost što su oni prošli bolje. Jer šta inače radimo u slobodno vreme nego što pokušavamo da ubedimo sebe da su naši životni izbori bili bolji od tuđih i da nismo pogrešili.

Prevara? Loš seks? Ne daj bože nasilje u porodici? Kako svim tim islednicima objasniti da je u pitanju jedno obično guranje od sebe? Jedne večeri je krenula da ga zagrlji bez najave i osetila je kako ju je zadržao šakama. Već u sledećem trenutku je shvatio šta je učinio i povukao je ka sebi ali bilo je kasno. Osetila je ježenje kože ispod svoje omiljene košulje sahevi-metal pandama. Kao da joj je neko magičnim usisivačem i trenutku isisao svu toplotu iz tela. Onu koja nas greje kada smo sami u snegu i klizimo kroz mrak sa iščašenim člankom i alkoholom koji nam isparava iz srca.

Eto, to se desilo. Jedno obično guranje od sebe u gluvom parku. Ništa na svetu ne boli kao taj osećaj kad shvatiš da više nisi nečiji.

Zabarikadirala je sebe obavezama. Na posao je dolazila prva a odlazila kući poslednja. „Kad počneš da voliš posao koji mrziš znaš da nešto nije uredu“ pričao joj je šaljivi Kanađanin na jutjubu u kasnim noćima. Zato se jednog dana spakovala i krenula u Toronto da mu objasni da nije u pravu.

Miloša više nije videla. Danas ne treba biti agent KGB-a pa znati u svakom trenutku gde se neko nalazi i šta radi. No, nije tako lako. Znala je gde je ali nije znala gde se nalazi. Pred put, našla je na svom otiraču njegovo pismo. Rešila je da ga otvori tek u avionu. Tako će biti sigurna da se neće predomisli.

Pismo je imalo čak i naslov. „IZVINJENJE“. I pored toga što ga je istog časa bacila u WC šolju aviona i danas, trinaest jeseni kasnije, pamtila je svaku reč. Svaki kurziv slova i precrtane greške.

Zato je rešila da u Beogradu ostane samo jedan dan. Nije više imala prijatelje koje bi posetila a njena porodična kuća je već sedam godina najelitnija diskoteka u Sremčici. Bila je gost u svom zavičaju. Stranac u svom starom životu.

Turska agencija koju je krenula da poseti u Istanbulu, platila joj je noćenje u hotelu „Moskva“. Trebalo je da prespava i nastavi dalje ranom zorom, poput teroriste koji mora da podmetne bombu sa satnim mehanizmom.

Kada je zakoračila na izlizano tlo aerodroma osetila je strah. Kao da ide po loptu u dvorište komšije čija je žena misteriozno nestala a on baš sad kopa bunar. Trudila se da ni sa kim ne priča. Taksisti je pokazala adresu prstom i vratila se u svoj turban od kragne.

Jednokrevetne hotelske sobe uvek izgledaju tužno. Internet, plazma TV pa ni dugi telefonski razgovori ne mogu da nadglasaju tišinu. Utisak da tu neko nije došao. Agencija joj je obezbedila prenoćište ali ne i to kako da zaspi. Kakva bedna usluga! Bilo je rano pa je sišla u hol da popije džin – tonik i pojede malo pistaća na šanku. „Moskva“ je bila gotovo pusta. Ipak, u jednom od hodnika je čula neki glas. I sledila se u momentu. Boja je za nju bila sasvim nova i pripadala je nekom detetu. Ono što ju je pogodilo bile su reči.

„To je nemoguće!“ uhvatila se za srce. Odjednom, prišao joj je mladić ravne crne kose i počeo da joj priča to isto. Reči teksta koji je pročitala samo jednom i nije nikada mogla da zaboravi. Miloševog „Izvinjenja“.

Počela je da trči i uletela u lift. Vrata je zgrabila čvrsta muška ruka. Bio je zdepast i proćelav. No i on je počeo isto: „Milena, možda je kasno ali ja moram da ti kažem ono što je u meni i što peče kao žar u rukama...“

Gurnula ga je od sebe i potrčala u sobu iz koje je dopirala najveća vreva. Mislila je da će tamo biti sigurnija. Zatvorila je vrata za sobom ali kada se okrenula, njeno srce je počelo da udara kao pijani kovač sa drakara. Dvadesetak dečaka, horda romantičnih zombija, išlo je ka njoj govoreći joj Miloševo „Izvinjenje“.

„... ja ne mogu da prestanem da mislim na tebe jer ako prestanem da mislim na tebe prestaću da mislim... „

„...bila si kukuta mog životnog soka...“

„...sad ćutim jer se stidim toga što nisam umeo da te učinim srećnom...“

Počela je da vrišti i da ih šamara a potom istrčala na ulicu i uletela u prvi taksi. Trenutak pre nego što je taksista nagazio gas videla je na ulazu u hotel sebe.

„Šta se ovde dešava?“ upitao je Miloš recepcionara.

„Ni meni nije jasno. Momci koji su pristigli danas na kasting za vaš film su celo popodne uvežbavali tekst i čekali vas da dođete. I odjednom se pojavila neka žena i svi su počeli da joj prilaze. Ona je pohisterisala kao da je kolju.“

Ušao je u salu punu zbunjenih momaka. Ana, devojka koja je trebalo da glumi Milenu u njegovom prvom filmu stajala je pored vrata.

„Ne mogu da verujem“ rekla mu je ljubeći ga u obraz „neka žena je maločas ušla ovde i očigledno je da je strašno ličila na mene kad su svi ovi naskočili na nju željni da joj što pre kažu tekst.“

„Ne verujem... Niko ne liči na tebe“. Zgrabio ju je i podigao od zemlje.

„Hej... nemoj pred njima... Nije trenutak“

„Jeste. Uvek je trenutak za čvrst zagrljaj. Veruj mi na reč“.